

24. november 2015

P8_TA(2015)0403

EU's rolle i FN

Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2015 om EU's rolle i FN — Hvordan EU's udenrigspolitiske mål bedre kan nås (2015/2104(INI))

(2017/C 366/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om EU og FN, særlig sin henstilling til Rådet af 2. april 2014 om FN's Generalforsamlings 69. samling ⁽¹⁾ og sin beslutning af 11. maj 2011 om »EU som global aktør: dets rolle i multilaterale organisationer« ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 22. juni 2015 om EU's prioriteringer for FN's Generalforsamlings 70. samling,
- der henviser til FN-pagten,
- der henviser til resolutionen fra FN's Generalforsamling (UNGA) om Den Europæiske Unions deltagelse i De Forenede Nationers arbejde ⁽³⁾, som giver EU ret til komme med indlæg på FN's Generalforsamling, forelægge mundtlige forslag og ændringsforslag, der kan sættes til afstemning efter anmodning fra en medlemsstat, samt til at gøre brug af retten til at svare,
- der henviser til den første erklæring, der nogensinde er fremsat af formanden for Sikkerhedsrådet om den rolle, EU har spillet i opretholdelsen af international fred og sikkerhed, af 14. februar 2014 ⁽⁴⁾,
- der henviser til erklæringen fra verdenskonferencen i Durban i 2001 mod racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance,
- der henviser til det studie, der i marts 2015 blev offentliggjort af Parlamentets Generaldirektorat for Eksterne Politikker, »Reforming the United Nations: State of Play, Ways Forward«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetkontroludvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0308/2015),

EU's mål og globale styrker

- A. der henviser til, at Den Europæiske Unions fremtid er knyttet sammen med global fred, sikkerhed, udvikling og menneskerettigheder for alle; der henviser til, at der er behov for globale løsninger på de udfordringer, EU står overfor, og at der er behov for en europæisk indsats over for globale problemstillinger;
- B. der henviser til, at principperne og målene for Den Europæiske Unions eksterne politik er fastsat i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union og er nært knyttet til FN's principper og mål; der henviser til, at artikel 21 i TEU udtrykkeligt kræver respekt for principperne i FN-pagten og folkeretten;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0259.

⁽²⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 66.

⁽³⁾ A/RES/65/276 af 3. maj 2011 om Den Europæiske Unions deltagelse i FN's arbejde.

⁽⁴⁾ S/PRST/2014/4 af 14. februar 2014 — Erklæring fra formanden for Sikkerhedsrådet om samarbejde mellem De Forenede Nationer og regionale og subregionale organisationer om opretholdelsen af international fred og sikkerhed.

24. november 2015

- C. der henviser til, at EU har en unik mulighed for at mobilisere ressourcer henover hele viften af diplomatiske, sikkerhedsrelaterede, forsvarsrelaterede, økonomiske, udviklingsrelaterede og humanitære instrumenter i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i FN-pagten; der henviser til, at disse instrumenter på grundlag af en samlet strategi giver EU en enestående fleksibilitet med hensyn til effektivt at kunne tage hånd om de mest udfordrende sikkerhedsmål;
- D. der henviser til, at EU i FN-regi deltager aktivt i at fremme fred, sikkerhed og fremskridt gennem sin fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og sin fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP);
- E. der henviser til, at EU beskytter sine værdier, grundlæggende interesser og sin sikkerhed, uafhængighed og integritet og gør en indsats for at bevare fred, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i FN-pagten og Helsingforslutakten fra 1975 samt med målene i Parischartret for et nyt Europa, som blev vedtaget i 1990; der henviser til, at EU udgør en del af det fælles FN-sikkerhedssystem, også som en af de regionale ordninger, der er fastsat under kapitel VIII i FN-pagten;
- F. der henviser til, at EU fremmer udviklingslandenes bæredygtige økonomiske, sociale og miljømæssige fremskridt med de primære mål at udrydde fattigdom, fremme langsigtet fred og stabilitet og bekæmpe social ulighed og yder humanitær bistand til befolkninger, lande og regioner, der rammes af kriser af enhver art, hvad enten de er natur- eller menneskeskabte;
- G. der henviser til, at EU er en ledende aktør inden for forskellige, indbyrdes forbundne politikområder: handel, udvikling, nødhjælp, miljø og menneskerettigheder;
- H. der henviser til, at EU arbejder for miljømæssig bæredygtighed ved at fremme internationale tiltag og foranstaltninger til at bevare og forbedre miljøets kvalitet og bæredygtig forvaltning af naturressourcer;
- I. der henviser til, at EU også spiller en ledende rolle inden for miljøpolitikker, navnlig i kampen mod klimaforandringer, ikke kun ved at gå i forreste linje og pålægge sig selv ambitiøse mål, men også ved i globale forhandlinger konsekvent at gøre sig til fortalere for bindende aftaler og konkrete og målbare foranstaltninger;
- J. der henviser til, at EU styrker fundamentet for social bæredygtighed og god regeringsførelse ved at konsolidere, støtte og fremme demokrati, retsstatsforhold, menneskerettighederne og folkerettens principper;
- K. der henviser til, at EU i overensstemmelse med sine traktater fremmer et internationalt system, der bygger på stærkere multilateralt samarbejde og god global styring, og som er engageret i effektiv multilateralisme med FN i centrum; der henviser til, at dette engagement har rod i den overbevisning, at det internationale samfund for at kunne reagere på globale kriser, udfordringer og trusler har behov for et effektivt multilateralt system, som bygger på universelle regler og værdier;
- L. der henviser til, at hovedvægten i EU's eksterne politik har været på bilaterale forbindelser og på samarbejde og partnerskaber med lande, grupper af lande og andre regionale og internationale organisationer overalt i verden; der henviser til, at der i de seneste årtier har været særligt fokus på de geopolitiske mål og problemer i EU's østlige og sydlige naboskabsområde; der henviser til, at EU også opretholder særlige forbindelser med — og i sine indsatser retter særlig opmærksomhed mod udfordringerne i — de afrikanske lande;
- M. der henviser til, at EU i en situation med stigende indbyrdes afhængighed på globalt plan er nødt til styrke sin rolle, både i de bilaterale forbindelser og i multilaterale fora;

24. november 2015

- N. der henviser til, at EU har været involveret i og spiller en vigtig rolle i forhandlinger og mægling på internationalt plan, særlig i forbindelse med E3/EU3+3- og Iranforhandlingerne og fredsprocessen i Mellemøsten;
- O. der henviser til, at EU som den største handelsblok i verden spiller en stærk rolle i bilaterale og multilaterale handelsordninger og har udviklet aktive handelspolitiske foranstaltninger for at fremme økonomisk vækst, fattigdomsbekæmpelse og beskyttelse af miljøet og naturressourcerne;
- P. der henviser til, at EU og dets medlemsstater er de største finansielle bidragydere til FN's almindelige budget samt til dets humanitære bistand, officielle udviklingsbistand (ODA) og fredsskabende operationer; der henviser til, at EU's udviklingspolitikker er af stor betydning i kraft af deres aktive fremme af fattigdomsbekæmpelse og af økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed og således styrker fred og stabilitet; der henviser til, at EU som den eneste deltager, der ikke er en stat, er part i mere end 50 multilaterale ordninger og konventioner under FN;
- Q. der henviser til, at EU er en af de mest dedikerede forsvarere og fortalere for menneskerettighederne, kulturelle værdier, demokrati og retsstatsforhold; der henviser til, at bestemmelser om disse principper er inkluderet i alle dets bilaterale partnerskaber og indtager en central stilling i dets multilaterale politik; der henviser til, at EU altid har været en meget stærk tilhænger af den internationale retspleje;
- R. der henviser til, at EU spiller en vigtig rolle i at støtte FN-operationer inden for områder af fælles interesse, navnlig i beskyttelsen af civile, og især kvinder og børn, der er berørt af væbnede konflikter;
- S. der henviser til, at lighed mellem kvinder og mænd er en af EU's grundlæggende værdier, som anerkendes i dets traktater og i chartret om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at EU har påtaget sig ansvaret for at integrere ligestilling i alle sine aktiviteter og politikområder, herunder i den eksterne politik og udviklingssamarbejdspolitikken;
- T. der henviser til, at menneskeheden har fælles værdier og interesser; der henviser til, at der bør være en rimelig fordeling af byrder og fordele, når fælles problemer skal løses og fælles mål og værdier skal fremmes;

FN-systemet

- U. der henviser til, at FN-systemet er det vigtigste globale forum for forbedring af den globale styring og som sådan er det bedste forum for fremme af EU's værdier og interesser;
- V. der henviser til, at det primære mål efter Anden Verdenskrig var at bevare fred og sikkerhed; der henviser til, at fremme af økonomisk og social udvikling og menneskerettighederne indtog en central plads i pagten; der henviser til, at miljøproblematikker har optrådt på FN's dagsorden siden starten af 70'erne; der henviser til, at Brundtlandrapporten »Vores fælles fremtid« i 1987 definerede begrebet bæredygtig udvikling som udvikling, der opfylder de nuværende generationers behov uden at sætte fremtidige generationers mulighed for at opfylde deres behov over styr; der henviser til, at udviklings- og miljøpolitikker på Rio-konferencen (UNCED) i 1992 blev knyttet sammen til en kombination af effektiv fattigdomsbekæmpelse og fremme af bæredygtig udvikling i hele verden;
- W. der henviser til, at FN-systemet dækker alle samarbejdsområder, med Sikkerhedsrådet i centrum som hovedansvarligt for at opretholde international fred og sikkerhed bistøt af underorganer og rådgivende organer;

24. november 2015

- X. der henviser til, at FN-systemet består af 19 særorganisationer, heriblandt FAO, IFAD, ILO, IMF, UNESCO, UNIDO, WHO og Verdensbankgruppen, og omfatter 11 fonde og programmer, heriblandt UNCTAD, UNDP, UNEP, UNFPA, UNHCR, UNICEF, UN-Women og WFP⁽¹⁾, såvel som 9 funktionelle kommissioner, 5 regionale kommissioner og en række andre lignende organer; der henviser til, at organisationer som Verdenshandelsorganisationen (WTO) og Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) også er knyttet til FN-systemet;
- Y. der henviser til, at de fleste af ovenstående organisationer, fonde, programmer, kommissioner og komitéer arbejder under Det Økonomiske og Sociale Råd og FN's Generalforsamling, som nogle af dem rapporterer tilbage til;
- Z. der henviser til, at EU og dets medlemsstater har en afgørende rolle i at fremme FN's principper og mål og løse menneskehedens fælles problemer; der på den anden side henviser til, at Europa har brug for globale partnere for at kunne løse sine egne problemer på områder som f.eks. sikkerhed, miljøbeskyttelse, menneskerettigheder, migration, beskyttelse af retten til asyl og manglende finansiell stabilitet;
- AA. der henviser til, at EU har et særligt ansvar for fredsbevarelse, udvikling og menneskerettigheder, når det handler om EU's naboskabsområde;
- AB. der henviser til, at det er afgørende, at foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af FN, respekterer folkeretten; der henviser til, at forbrydelser, der begås under et FN-mandat, er ekstremt skadelige for organisationens troværdighed og ikke bør være straffri;
- AC. der henviser til, at landene er opdelt i geografiske områder, hvilket ofte fører til, at de stemmer som en blok; der henviser til, at stater, der er medlemmer af FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC), ofte selv krænker menneskerettighederne systematisk og derved undergraver UNHRC's samlede effektivitet og troværdighed;
- AD. der henviser til, at fortjenesterne fra ISIS/Da'esh's plyndrings- og smugleraktiviteter i forbindelse med kulturelle og religiøse steder og genstande i Irak og Syrien benyttes som bidrag til at finansiere ISIS/Da'esh's terrorvirksomhed; der henviser til, at UNESCO og dets konvention om midlerne til at forbyde og forhindre ulovlig import, eksport og ejendomsoverdragelse af kulturgjenstande har en central rolle at spille med hensyn til at sikre hasteforanstaltninger til beskyttelse af den syriske og irakiske kulturarv;
- AE. der henviser til, at EU og FN indgår i et tæt samarbejde i de mest problematiske krisescenarier, navnlig i Mellemøsten og Nordafrika; der henviser til, at deres indsats skal forbedres yderligere med henblik på at finde fredelige løsninger på sådanne kriser;
- AF. der henviser til, at drøftelsen og beslutningen om fornyelse af mandatet for Internetforvaltningsforummet (IGF) ifølge planen skal finde sted under FN's Generalforsamling 2015; der henviser til, at Parlamentet har opfordret Generalforsamlingen til at forny IGF's mandat og styrke både dets ressourcer og flerpartsmodellen for internetforvaltning;

EU i FN-systemet

1. minder om, at EU og dets medlemsstater deler værdierne og principperne i FN-pagten, som det fremgår af artikel 21, stk. 1, i TEU, og har en afgørende rolle i at fremme disse principper og FN's mål gennem Unionens optræden udadtil; minder om, at EU har brug for globale partnere, hvis det skal kunne få held til at nå sine udenrigspolitiske mål, navnlig med hensyn til fred og sikkerhed, terrorisme, organiseret kriminalitet, regionale konflikter, staters sammenbrud og udbredelse af masseødelæggelsesvåben;

⁽¹⁾ FAO: FN's fødevarer- og landbrugsorganisation; IFAD: Den Internationale Fond for Landbrugsudvikling; ILO: Den Internationale Arbejdsorganisation; IMF: Den Internationale Valutafond; UNESCO: FN's Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur; UNIDO: FN's Organisation for Industriel Udvikling; WHO: Verdenssundhedsorganisationen; UNCTAD: FN's Konference om Handel og Udvikling; UNDP: FN's Udviklingsprogram; UNEP: FN's Miljøprogram; UNFPA: FN's Befolkningsfond; UNHCR: FN's Højkommissariat for Flygtninge; UNICEF: FN's Børnefond; WFP: Verdensfødevarerprogrammet.

24. november 2015

2. mener, at EU's sikkerhedsmæssige omgivelser i stigende grad er ustabile og omskiftelige som følge af de store antal mangeårige eller nyligt opståede sikkerhedsmæssige udfordringer; betragter konflikten i det østlige Ukraine, konflikterne i Syrien og Irak og fremkomsten af terrororganisationen ISIS, den libyske krise og terrortruslen i Afrika (navnlig i Sahel, Libyen og på Afrikas Horn) som alvorlige globale trusler, der kræver globale modsvar; mener ikke, at EU kan håndtere disse trusler på egen hånd, men at det har brug for støtte fra internationale partnere;
3. ser med tilfredshed på, at EU og dets medlemsstater tager aktivt del i og bidrager til FN-systemets arbejde på forskellig vis og i forskellige former, hvilket bør være mere synligt;
4. glæder sig ligeledes over EU's store bidrag til udvikling og nødhjælp overalt i verden; minder om, at EU og dets medlemsstater samlet set er verdens største bidragsyder til udviklingsbistand og humanitær bistand;
5. minder om, at EU er blevet en reel international aktør og følgelig har »styrket« observatørstatus i FN med ret til at ytre sig på FN's Generalforsamlings møder under drøftelser blandt repræsentanter for store grupper og over for individuelle stater, ret til at indgive forslag og ændringsforslag, ret til at svare samt ret til at fremsætte bemærkninger til forretningsordenen og rundsende dokumenter;
6. minder endvidere om, at EU i FN er repræsenteret af en lang række aktører: formanden for Det Europæiske Råd, Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Europa-Kommissionen og EU-delegationerne, samt af dets 28 medlemsstater, hvoraf to (Frankrig og Det Forenede Kongerige) er faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (UNSC) med vetoret; fastholder, at EU-medlemsstaterne ifølge traktaten er forpligtet til at samordne deres indsatser i alle internationale fora;

Hvordan EU's udenrigspolitiske mål bedre kan nås inden for FN

7. er af den opfattelse, at EU for bedre at kunne nå sine udenrigspolitiske mål, som er nedfældet i traktaten, bør bestræbe sig på at styrke den globale styring inden for FN-systemet og øge sin egen og sine medlemsstaters indflydelse inden for dette system; minder om EU's tilsagn om aktivt at støtte en omfattende reform af FN-systemet for at styrke dets legitimitet og regionale repræsentation såvel som dets gennemsigtighed, ansvarlighed og effektivitet med henblik på at reagere på nutidens komplekse, mangesidige udfordringer; understreger navnlig, at det er vigtigt at puste nyt liv i Generalforsamlingens arbejde;
8. understreger, at EU inden for Generalforsamlingen bør spille en øget rolle, der indebærer tilstrækkelig synlighed og politisk indflydelse, således at det bliver bedre i stand til at udføre sine internationale forpligtelser i overensstemmelse med Generalforsamlingens resolution af 3. maj 2011;
9. gentager sin støtte til parlamenters og regionale forsamlings rolle i FN-systemet;
10. opfordrer Sikkerhedsrådets medlemmer til i tæt samarbejde med Generalforsamlingen at se nærmere på og ændre den uigennemtsigtige proces med udvælgelsen af FN's generalsekretær og sikre lige muligheder for mandlige og kvindelige kandidater til denne stilling; opfordrer alle FN-organer, og navnlig Sikkerhedsrådet, til at rette tilstrækkelig opmærksomhed mod integration af kønsaspektet inden for FN og EU's medlemsstater til at gå forrest i disse bestræbelser ved at tilskynde og fremme kvindelige kandidater; udtrykker ønske om, at der vælges en kvinde som FN's næste generalsekretær; opfordrer EU til at støtte UN Women i at tage højde for forskelsbehandling baseret på kønsidentitet og kønsudtryk;
11. fremhæver EU's nuværende prioriteringer for FN's Generalforsamlings 70. samling, der gentager Unionens mangeårige krav om, at FN bør strømline sine strukturer, sit budget og sine arbejdsmetoder uden at vige tilbage fra vanskelige emner, som f.eks. reformen af Sikkerhedsrådet;
12. understreger, at FN's Generalforsamling, der repræsenterer alle medlemslandenes regeringer, er nødt til at have midler og metoder til at udstikke retningslinjer for FN-systemet og samordne alle dets aktiviteter;

24. november 2015

13. er af den faste overbevisning, at Sikkerhedsrådet skal reformeres, således at det i højere grad afspejler den nye geopolitiske virkelighed i verden og imødegår de nuværende og fremtidige sikkerhedsmæssige udfordringer mere effektivt; tilskynder de lande, der har vetoret i FN's Sikkerhedsråd, til at undlade at benytte deres vetoret i situationer, hvor der er tale om folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden;

14. minder — i betragtning af EU's bidrag til verdens freds- og sikkerhedsmæssige struktur og Lissabontraktatens mål om at forbedre EU's udenrigspolitik — om det langsigtede mål om, at EU skal have sæde i et udvidet Sikkerhedsråd, og gentager sin opfordring til en debat i hele Europa om reformen heraf; gentager sin opfordring til næstformanden/den højtstående repræsentant (NF/HR) om at tilstræbe fælles EU-holdninger til spørgsmål inden for Sikkerhedsrådets beføjelser og om at forbedre de eksisterende samarbejdsmechanismer med henblik på at sikre, at EU-medlemsstater, der sidder i Sikkerhedsrådet, forsvare fælles EU-holdninger i dette forum; minder om, at EU-medlemmer i Sikkerhedsrådet ifølge artikel 34 i TEU skal holde de øvrige medlemsstater og den højtstående repræsentant orienteret og forsvare EU's holdninger og interesser; minder endvidere om, at disse stater, når EU har en fastlagt holdning til et punkt på Sikkerhedsrådets dagsorden, skal anmode om, at den højtstående repræsentant indbydes til at fremsføre Unionens holdning;

15. minder om, at kapitel VIII i FN-pagten fremmer en styrket rolle for regionale og subregionale organisationer i FN, og opfordrer EU og OSCE til at stræbe efter en øget involvering i global styring for deres egne og andre regionale organisationer;

16. mener, at EU gennem øget samarbejde med FN i højere grad bør drage nytte af partnerskaber med FN's særorganisationer, fonde, programmer, kommissioner og komitéer; opfordrer til en styrkelse af EU-koordineringen i disse organers bestyrelser for at sikre, at EU taler med én stemme;

17. understreger, at udover disse nødvendige reformer, der skal gennemføres i FN, forudsætter en bedre opfyldelse af EU's udenrigspolitiske mål, herunder fremme af grundlæggende værdier, en mere effektiv samordning af de forskellige dimensioner af alle dets eksterne politikker, både bilaterale og multilaterale; gentager sin opfordring til en større synlighed af EU's foranstaltninger og bistand i alle multilaterale fora og der, hvor implementeringen foregår;

18. opfordrer EU til mere effektivt at koordinere sit arbejde inden for humanitær bistand, f.eks. gennem ECHO, med de respektive FN-organisationer for at skabe optimal effektivitet med begrænsede ressourcer og undgå unødvendige overlapninger;

19. opfordrer EU's og FN's relevante institutioner til fuldt ud at respektere og gennemføre den finansielle og administrative rammeaftale (FAFA); anmoder Kommissionen om at aflægge rapport til Parlamentet om gennemførelsen af FAFA og retningslinjerne i forbindelse med aftalen og om at identificere områder, hvor der er behov for forbedringer, og fremsætte relevante forslag i denne henseende;

20. understreger vigtigheden af samarbejdet mellem EU og UNDP om bistandseffektivitet; fremhæver engagementet i det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde og tilskynder alle stater og alle aktører i den private sektor til at tilslutte sig dette;

21. mener, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol med stor succes har bidraget til de fremskridt, Europa har gjort med hensyn til respekt for menneskerettighederne, og kan tjene som et eksempel for andre regioner;

22. opfordrer til en forbedring af forebyggende redskaber og redskaber til tidlig varsling og øget mæglingskapacitet inden for FN, med sammenhængende og gennemførlige mandater til fredsopbyggende og fredsbevarende operationer, der indbefatter en menneskerettighedskomponent og klare exitstrategier; tilskynder EU's medlemsstater til at yde mere betydelig støtte til fredsopbyggende og fredsbevarende operationer, og opfordrer EU til at styrke sine mæglingsbestræbelser i forbindelse med konfliktløsning; husker på den seneste tids grusomheder og menneskerettighedskrænkelser begået af visse ekstremist- og terrorgrupper såvel som den vedvarende seksuelle vold i forbindelse med konflikter, bl.a. voldtægt som krigsvåben; opfordrer indtrængende Sikkerhedsrådet til i overensstemmelse med doktrinen om beskyttelsesansvar at

24. november 2015

fastlægge et ambitiøst sæt af redskaber og midler til at sikre, at sådanne grusomheder forhindres effektivt, og at der værnes om retsstatsprincippet og den humanitære folkeret, samt at tilskynde FN's medlemsstater til at bekæmpe menneskehandel og slå hårdt på rekruttering og finansiering til terrorgrupper ved at forebygge og bekæmpe rekruttering, organisering, transport og udrustning af terrorkrigere samt finansiering af deres rejser og aktiviteter;

23. opfordrer EU til at støtte en styrkelse af sammenhængen, synergiene og komplementariteten mellem evalueringerne af fredsoperationer, af FN's fredsskabende arkitektur og af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed; understreger betydningen af, at kvinder deltager aktivt på lige fod og i fuldt omfang i forebyggelse og løsning af konflikter, fredsforhandlinger, fredsopbygning, fredsbevarelse, humanitære indsatser og genopbygning efter konflikter; glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen har revideret sin politik for humanitær bistand, hvoraf det nu fremgår, at den humanitære folkeret og/eller menneskerettighedslovgivningen kan berettige, at der ydes sikre aborter til kvindelige ofre for krigsvoldtægter;

24. tilskynder EU til at fremme en bred definition af begrebet »menneskers sikkerhed«, således at det knyttes tættere sammen med menneskerettighederne, ligestilling mellem kønnene og menneskelig udvikling;

25. er af den overbevisning, at EU skal demonstrere sin stærke og utvetydige støtte til Den Internationale Straffedomstol, navnlig ved at styrke og udvide sine forbindelser med FN, især Sikkerhedsrådet, og ved at sikre, at EU's medlemsstater hurtigt ratificerer Kampalænderingerne til Romstatutten, hvori »aggressionsforbrydelse« defineres; minder om, at det primære ansvar for at drage gerningsmænd til ansvar ligger hos de enkelte stater, og støtter ICC-jurisdiktion, hvor de nationale myndigheder ikke kan eller er uvillige til reelt at retsforfølge de mest alvorlige forbrydelser, som berører det internationale samfund;

26. støtter en styrkelse af det operationelle samarbejde mellem EU og FN om krisestyring, også ved at EU samarbejder med FN om både udveksling af analyser (således at man kan nå frem til en fælles analyse) og planlægningen af freds- og sikkerhedsoperationer (for at fremme de operationelle aspekter);

27. mener, at der bør gøres mere for at sikre, at FN's medlemsstater lever op til deres løfter om at yde humanitær bistand, ved at offentliggøre regelmæssige oversigter over efterlevelsen af forpligtelser;

28. glæder sig over EU's engagement i større ansvarlighed og gennemsigtighed inden for våbenhandel og støtter fremme af universalisering og fuldstændig gennemførelse af traktaten om våbenhandel og gennemførelsen af resultaterne fra det første møde i konferencen af deltagende stater; anmoder EU om fortsat at fremme traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT) som hovedhjørnesteinen i den globale ikke-spredningsordning og dermed det afgørende grundlag for atomvåbenedrustning i henhold til denne traktats artikel VI; anmoder endvidere EU om aktivt at tage skridt i retning af global nedrustning;

29. fremhæver betydningen af, at EU fortsat aktivt fremmer ligestilling og ikke-diskrimination; glæder sig over, at Sikkerhedsrådet for første gang har holdt møde om LGBTI-retigheder den 24. august 2015, hvor man fordømte ISIS' angreb og drab på LGBTI-personer i Mellemøsten; tilskynder Sikkerhedsrådet til i højere grad at tage krænkelse af LGBTI-retigheder i betragtning;

30. minder om EU's standpunkt om nultolerance over for dødsstraf; fremhæver betydningen af, at EU fortsat fremmer moratoriet for dødsstraf;

24. november 2015

31. er af den overbevisning, at FN-systemets økonomiske og sociale dimension skal styrkes i betydelig grad, ved at det sikres, at FN's organer anlægger en mere politisk tilgang, og samarbejdet imellem dem forbedres, samt ved at der sikres en mere effektiv og gennemsigtig brug af de ressourcer, der er til rådighed; mener, at dette i første omgang skal opnås via en strukturel og funktional reform af det primære organ, der ifølge FN-pagten er ansvarligt for denne opgave, nemlig Det Økonomiske og Sociale Råd; opfordrer EU's institutioner og medlemsstater til at overveje muligheden for at styrke deres rolle i Det Økonomiske og Sociale Råd ved at udvikle det til et Råd for Bæredygtig Udvikling;

32. glæder sig over oprettelsen af Politisk Forum på Højt Niveau vedrørende Bæredygtig Udvikling (HLPF), som har rollen med at tilvejebringe politisk lederskab, vejledning og anbefalinger om udviklingspolitik i forbindelse med de tre søjler (social, økonomisk og miljømæssig) af bæredygtig udvikling; er af den faste overbevisning, at HLPF skal være det vigtigste beslutningstagende organ for al udviklingspolitik og dermed sikre en koordineret og effektiv behovsvurdering og vedtagelse af de nødvendige køreplaner, beslutninger og bindende foranstaltninger i forbindelse med rammen for bæredygtig udvikling for perioden efter 2015; insisterer på nødvendigheden af reelt at gennemføre de mål for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget på FN-topmødet i september;

33. er — i lyset af den tilbagevendende humanitære krise i forbindelse med flygtninge og migranter, som er skyld i megen menneskelig lidelse, og i betragtning af, at en bæredygtig udvikling i oprindelseslandene i sidste ende kan tilvejebringe en løsning på den humanitære krise — af den overbevisning, at alle organisationers arbejde i dette øjemed bør koordineres;

34. er af den opfattelse, at de udfordringer, som den humanitære krise i forbindelse med flygtninge medfører, er problemstillinger, som man er nødt til at håndtere på en sammenhængende måde i en ånd af solidaritet inden for EU og i tæt samarbejde med FN og dets organer;

35. opfordrer EU og FN til at optrappe deres fælles bestræbelser med henblik på at nå frem til en ambitiøs og retligt bindende aftale på FN's klimakonference i Paris i 2015 og sikre, at den efterfølges af en hurtig implementering af COP21;

36. er af den opfattelse, at arbejdet i Verdensbankgruppen, Den Internationale Valutafond og Verdenshandelsorganisationen også kunne koordineres, som om de udgjorde dele af FN-systemet, samtidig med at deres nuværende beslutningsstrukturer bibeholdes, med henblik på at sikre, at deres respektive beslutninger og foranstaltninger træffes og gennemføres på ansvarlig, effektiv, ensartet vis og ikke er unødvendige, og undgå sammenfald;

37. støtter målet om, at der på multilateralt niveau oprettes en investeringsbeskyttelsesordning med et nyt system, hvorved de nationale domstoles jurisdiktion respekteres, og opfordrer Kommissionen til at indarbejde dette mål i sin forhandlingsdagsorden i forbindelse med udarbejdelsen af investeringsaftaler; er af den opfattelse, at såfremt der oprettes en fast international domstol til bilæggelse af investeringstvister, bør den etableres inden for FN-systemet og bør baseres på rettighederne og pligterne for dem, der er underlagt domstolen, med særlig vægt på OECD's principper om multinationale virksomheder og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne; mener, at FN-systemet indeholder nyttige modeller for et sådant system, og særligt for finansieringsmæssige spørgsmål;

38. finder det nødvendigt, at der tilvejebringes en afslutning på WTO's Doha-udviklingsrunde, og mener, at FN kan udnytte sin unikke position til at sikre, at disse drøftelser bliver en succes for udviklingslandene; mener, at FN i denne henseende kunne arbejde side om side med WTO og desuden give råd og vejledning til udviklingslandene for at fremme en strategi for handel og investeringer, med EU som en central aktør;

39. er opmærksom på behovet for at styrke og gennemføre FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne; opfordrer indtrængende EU til at bidrage til et vellykket resultat af arbejdet i den Mellemstatslige Arbejdsgruppe for transnationale selskaber og menneskerettigheder;

24. november 2015

40. mener, at FN bør fremme alle spørgsmål, der vedrører menneskers trivsel; er af den opfattelse, at disse omfatter kulturel bæredygtighed samt beskyttelse og fremme af mangfoldigheden af kulturelle udtryksformer gennem integration af uddannelse, turisme, kulturdiplomati, beskyttelse af kulturarv, den kreative sektor og videnskabelig forskning i politikudformningsstrategien;

41. henstiller, at der tilsikres et samarbejde mellem EU og FN om uddannelse i forbindelse med nødhjælpsprogrammer i tilfælde af humanitære kriser, væbnede konflikter og naturkatastrofer gennem fortsat støtte til programmer, som f.eks. UNICEF's »Uddannelse i katastrofesituationer og overgangsperioder efter kriser«, UNHCR's kvalitetsundervisningsprogram i flygtningelejre og UNRWA's uddannelsesarbejde;

42. glæder sig over, at den Kommission, der blev valgt i 2014, er organiseret i klynger, således at næstformanden for Kommissionen/den højtstående repræsentant har fået et styrket ansvar for at samordne EU's eksterne politik i tæt samarbejde med andre EU-institutioner; understreger, at politikker med en global dimension skal stå i centrum for netop denne klynge arbejde;

43. opfordrer næstformanden for Kommissionen/den højtstående repræsentant til i sin årsrapport om FUSP at medtage et omfattende afsnit om fremme af EU's globale udenrigspolitiske mål;

44. er af den opfattelse, at Europa-Parlamentet skal være i stand til at håndtere de globale udfordringer på samme vidtgående og sammenhængende måde som Kommissionen og skal organisere sit arbejde i overensstemmelse hermed; tilskynder alle udvalg i Parlamentet, hvis ansvarsområde omfatter politikker med en ekstern og global dimension, til at sende deres standpunkter vedrørende det pågældende afsnit af næstformandens/den højtstående repræsentants rapport til Udenrigsudvalget, idet denne rapport hører under dets ansvarsområde;

o

o o

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, FN's Generalforsamling og FN's generalsekretær.
